

KOKORSKÉ NOVINY

XX/4
SRPEN 2018
5,- Kč

Občasník pro občany městečka Kokory a nejen pro ně

Červencové žně v roce 2018. Dvojice kombajnů soukromých rolníků.

Foto archiv Jurečkových

Kombajn stejného výrobce pracuje také pro ZD KOKORY. Povinná přestávka pro obsluhu.

Foto archiv ZD Ing. L. Láhner

ÚVODNÍK

Červnové Kokorské noviny byly připraveny do tisku 21. června 2018. Bylo to na svátek svatého Aloise a tak jsem přijímal ojedinělé gratulace po informační dálnici mezi konzultacemi se slečnou Terezou Špačkovou z prostějovské firmy Computer Media s.r.o., která pro Kokorské noviny má na starosti grafiku či tzv. zalomení a sazbu a není v tíraži KN, patrně podle vnitřních firemních předpisů, uváděna. Napsala mi, že děkuje za milou spolupráci, což opětuji a doplňuji, že také ona má také svůj podíl na uznávané kvalitní podobě našeho tzv. „periodika územního správního celku“ tedy Kokorských novin. Slečno Terezo, děkujeme. Snad tento neobvyklý začátek úvodníku projde. Mohl by být ovšem na druhé straně podnětem i pro racionální kritiku a návrhy na úpravy či vylepšení našeho občasníku.

Bohužel, je třeba hned na začátku objektivně konstatovat, že při tvorbě srpnových KN došlo k problémům, zejména onemocnění šéfredaktora, výpadkům počítače, nezkušenost a problémy s řešením GDPR, úmorná vedra nepočítaje, takže už je zřejmé, že se s vydáním tohoto čísla poprvé za 20 let opozdíme, což jste už sami zaznamenali. Doufáme jen, že zpoždění nebude příliš velké.

Znamená to také, že dvacetiletá práce šéfredaktora se pomalu po osmdesátce uzavírá, dozrává, a že se v závěru roku bude znovu rozhodovat o osudu tohoto periodika. Přesto ale i nadále počítáme s podporou našich čtenářů a příznivců ve vedení obce. Dík. *KŠ*

Prastará odrůda „Gráfstýnské“ (psáno např. i grávstýnské červené). Ten-
to vzorek je z Kokor z poloviny srpna 2018 ze zahrady KN. *Foto KŠ.*

USNESENÍ ZASTUPITELSTVA OBCE KOKORY

Řádné zasedání Zastupitelstva Obce Kokory se konalo dne 13. 6. 2018. Z jednání vzešlo následující usnesení, ze kterého pro potřeby KN a informaci čtenářů zaznamenáváme:

Zastupitelstvo obce Kokory schvaluje:

- ověřovatele zápisu Annu Gajdoškovou a Drahomíru Lörinczovou
- program zasedání Zastupitelstva obce Kokory dne 13.06.2018
- rozpočtové opatření č. 2/2018
- konání akce Sportovního klubu Žeravice „Běh pro zdraví – krev pro život“ v k.ú. Kokory dne 15. 06.2018
- za člena školské rady pana Martina Bílého
- povolení výjimky z nejnižšího počtu žáků dle § 23 zákona č. 561/2004 Sb., školský zákon, ve znění pozdějších předpisů v Základní škole Kokory, v rozsahu 146 žáků pro školní rok 2018 a 2019 a úhradu výdajů na vzdělávací činnost školy nad výši stanovenou krajským normativem
- Závěrečný účet Obce Kokory za rok 2017 bez výhrad, který obsahoval vše dle § 17 zák.č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, ve znění pozdějších předpisů
- převod výsledku hospodaření Obce Kokory za rok 2017 z účtu 431 na účet 432.

Zastupitelstvo obce Kokory bere na vědomí

- plnění usnesení ze zasedání zastupitelstva obce konané dne 18.04.2018
- informace z došlé pošty
- rozpočtové opatření č. 1 /2018 schválené Radou obce Kokory dne 30.05.2018

- všeobecné informace
- majetkoprávní záležitosti
- stavební záležitosti

Hana Zittová starostka obce

Vyvěšeno na úřední desku obce i na webu obce a sejmuto v souladu s příslušnými předpisy, zápis k nahlédnutí na OÚ Kokory.

UKONČENÍ VOLEBNÍHO OBDOBÍ 2014 - 2018

V tomto volebním období jsme se nejvíce soustředili na získání finančních prostředků na akci „Kanalizace a ČOV Kokory“ a následné zahájení stavebních prací. Jak jsem již několikrát zmiňovala, je to největší investiční akce, kterou obec v posledních letech zahájila. Věřím, že toto rozhodnutí obce bylo správné a možná ho docení až budoucí generace. Snad rychle zapomeneme na současné negativní reakce a budeme se věnovat dalšímu rozvoji obce. Dovolte mi poděkovat všem občanům, kteří podporovali moji činnost někdy i v těžkých situacích. Poděkování patří samozřejmě i všem zastupitelům, kteří se aktivně podíleli na veškeré práci spojené s řízením a chodem obce. Snad jen závěrem drobná rada, zkuste se ptát při hodnocení minulého období svých zastupitelů, jakého úspěchu na jednotlivých jednáních dosáhli. Voličům přeji šťastnou ruku při výběru kandidátů v nadcházejících komunálních volbách.

Starostka

Z OBECNÍHO ÚŘADU

POZOR – Podzimní sběr nebezpečného a objemného odpadu proběhne dne 6. 10. 2018 od 9 do 10 hod na točně dle zavedených pravidel. Nenoste dřevěný a železný odpad a pneumatiky. *IL*

SPOLEČENSKÁ KRONIKA NAROZENÍ DĚTÍ

Během horkých letních měsíců, června a července přibyli mezi obyvatelé naší obce Kokory dva noví občánkové.

Dne 6. června 2018 se narodil chlapec DAVID JAROŠ.

Dne 11. července se narodila dívka ANITA DREXLEROVÁ
Srdečně vítáme oba malé Kokoráčky mezi nás a přejeme jim i jejich rodinám, jménem obce i KN, aby vyrůstali ve zdraví, štěstí a spokojenosti a k radosti svých blízkých i ostatních spoluobčanů.

VÝZNAMNÁ JUBILEA

V období září a října 2018 si připomíná věk 80 a více roků velká skupina kokorských občanů. Většina z nich dala souhlas se zveřejněním těchto významných dat. Jsme velmi rádi, že jim s jejich souhlasem můžeme v KN k výročí blahopřát, informovat o této skutečnosti spoluobčany a zároveň jubilantům poděkovat za jejich práci a pomoc pro rodinu, obec, spolky i ostatní.

Dne 1. září se dožívá 81 roků pan Karel Bluma

Dne 8. září oslaví již 92 roků paní Marie Veselská

Dne 9. září dovrší věk 84 let pan Antonín Bluma

Dne 11. září se dožije věku 81 let Ludmila Nesvadbová **CD**

Dne 29. září dovrší věk 85 let Zlatuše Plášilová **CD**

Dne 13. října se dožívá kulatých 80 let Jiřina Pochylá **CD**

Dne 14. října dosáhne věku 87 let paní Jarmila Kubáčková

Dne 16. října se dožívá věku 83 roků paní Jiřina Jiřiková

Dne 17. října oslaví kulatých 80 let pan Ladislav Jemelka

Dne 17. října dovrší věk 81 roků pan Miroslav Majer

Dne 23. října dosáhne věku 88 let pan Zdeněk Ministr

Dne 28. října se dožívá 86 let pan Karel Miklík

Dne 31. října oslaví kulatých 80 let paní Božena Fialová

Všem jubilantům přejeme hodně zdraví, pohody a spokojenosti do dalších let za obec, Kokorské noviny, za rodinu, přátele a všechny spoluob-

čany. Prání zvýrazňujeme u oslavenců s kulatinami a těm, u kterých jsou ta čísla nejvyšší. Zveřejnění má podle redakce výhradně čestný charakter. Jsme rádi, že většina jubilantů a jejich rodin k tomu přistupuje podobně.

ÚMRTÍ OBČANŮ

V měsíci červenci nás opustili dva z našich spoluobčanů:

Dne 1. 7. 2018 zemřel pan Zdeněk Novák

Dne 16. 7. 2018 zemřela klientka CD Hildegarda Nováčková

Budiž jim země lehkou, necht' odpočívají v pokoji.

Čas od času přidáme i zesnulé, kteří už v obci nežijí, ale patří ke známým kokorským rodinám a stojí za to je připomenout. K takovým patří i **Marie Uvírová rozená Dohnalová (nar.1936), která zemřela dne 8. 8. 2018 v Přerově**, přesně dva roky po svém mladším bratru Ladislavu Dohnalovi, o kterém píšeme uvnitř listu. Věnujte jim oběma tichou vzpomínku.

Všechny účastnice kurzu studené kuchyně velmi dobře znaly sourozence Slávka a Marušku Dohnalovy. Foto z archivu KN.

100 LET OD VZNIKU ČESKOSLOVENSKÉ REPUBLIKY

Toto mimořádně závažné historické téma rezonuje v roce 2018 ve všech médiích naší vlasti a věříme, že také v myšlení a vzpomínkách u častí našich občanů. Patří tak samozřejmě i do našich Kokorských novin.

Je tomu právě sto let od doby, kdy na začátku léta roku 1918 vstoupil po čtyřletém zajetí do Českých legií na Rusi rodák z Lapače a pozdější kokorský občan Alois Sehnal (otec manželky autora, narozen 1891). Přihlásil se do legií jako dobrovolce a se sedmým doslova československým tatranským plukem legií, prodělal jako střelec četná bojová tažení na Sibiři u Litvinova, na Kulčuginské dráze u Marinska, tažení od jezera Bajkal po Olovjané, u Tatarské Birmy a Lebeděvky. S legiemi se po transsibiřské magistrále probojoval až do Vladivostoku a byl lodí Ixion přes Japonsko a Tichý oceán transportován do Vancouveru v Kanadě a posléze přes Atlantik do Evropy a konečně do domovské posádky pluku, do Nitry v roce 1920. Po návratu do civilního života byl posléze přijat do státní služby „u dráhy“ v Bohumíně a v roce 1939 se po úmrtí manželky přistěhoval s roční dcerou Bohumilou do Kokor, kde se znovu oženil a usadil. Byl registrován a činný jako člen Československé obce legionářské až do své smrti v roce 1948. Je pohřben v Kokorách.

Rovněž před 100 lety, v závěru roku 1918, se naplnil osud dvou dalších kokorských občanů v ruských legiích, kteří neměli to štěstí jako Alois Sehnal a z války se domů nevrátili.

Stanislav Šromota, vojník úderního praporu ruských legií padl v boji u stanice Gluchovskaja v listopadu 1918. Pamětní desku na fasádě rodného domu č.p. 46 v Kokorách (věnovanou Sokolem Kokory) rodina dosud uchovála.

Vojín zdravotní služby 9. střeleckého pluku Antonín Bartoník (1877) se při záchraně raněných na bojišti i v sanitním vlaku (před Vánocemi 1918) nakazil tyfem a 17. 12. zemřel.

Oba stateční Kokoráci jsou pohřbeni blízko sebe v Ufě na Urale. Bližší podrobnosti neznáme. Budiž jim daleká země lehkou. Je s nimi i naše vzpomínka. KŠ

„Broněvik“ (obrnělec) 7. tatranského pluku připravený k boji. Foto z pozůstalosti po Aloisu Sehnalovi. Foto upravit KŠ

Medaile, jako připomínka pro naše děti a vnoučata. Foto KŠ

Další jména kokorských legionářů jsme zmínili i v „Knize o naší obci Kokory (str.114 a 115) a v průběhu let i v Kokorských novinách. Díky všem za statečnost v boji a za významný podíl na vzniku samostatné Československé republiky v roce 1918.

„Nový“ příběh kokorského legionáře Mečislava Vitoslavského snad rozluštíme, alespoň částečně. Doufejme, že do „Dne veteránů“.

Významné výročí vzniku republiky připomíná mezi mnoha dalšími institucemi i mincovní Národní pokladnice, která vydává unikátní sbírku pamětních medailí „Historie Československa“.

Jsou ovšem i výročí méně slavná či doslova tragická. Takovým je nepochybně i 21. srpen. Před 50 lety roku 1968 vstoupila do naší země vojska Varšavské smlouvy jako okupanti a jejich „dočasný pobyt“ se, přes odpor drtivé většiny občanů, prodloužil na více než 20 let. Historické hodnocení ze současného pohledu můžeme, a měli bychom, sledovat v rozhodujících celostátních médiích i v zahraničí. KŠ

ZE ZÁKLADNÍ A MATEŘSKÉ ŠKOLY KOKORY

Před nástupem do nového školního roku 2018/2019 ještě několik informací k roku předcházejícímu.

Ředitelka školy Mgr. Marie Kondlerová zaznamenala pro obecnou informaci našim čtenářům, kam se už brzy rozletí naši devátáci a kde budou pokračovat ve vzdělávání:

Střední průmyslová škola elektrotechnická v Olomouci, obor elektrotechnika, 2 žáci

Střední průmyslová škola strojnická v Olomouci, obor strojírenství, 1 žák
 Střední škola elektrotechnická v Lipníku, obor informační technologie, 1 žák
 Střední škola technická a obchodní v Olomouci, obor mechanika – elektronika, 1 žák

Vyšší odborná škola a střední škola automobilní v Zábřehu, obor autotronik, 1 žák

Střední škola zemědělská v Přerově, obor opravář zemědělských strojů, 1 žák

Střední škola technická v Přerově, obor automechanik, 1 žák

Gymnázium Jakuba Škody a Střední pedagogická škola v Přerově, obor předškolní a mimoškolní pedagogika, 1 žákyně

Střední škola gastronomie a služeb v Přerově, obor hotelnictví, 2 žákyně, obor kuchař – číšník, 1 žákyně

Střední zdravotnická škola a Vyšší odborná škola zdravotnická a Jazyková škola s právem státní jazykové zkoušky v Olomouci, obor nutriční asistent, 1 žákyně

Střední zdravotnická škola v Hranicích, obor zdravotnický asistent, 1 žákyně

Obchodní akademie a Jazyková škola s právem státní jazykové zkoušky v Přerově, obor obchodní akademie, 1 žákyně.

Z 15 žáků si maturitní obor zvolilo 12 žáků, učební obor 3 žáci. Do dalšího vzdělávání přejme všem hodně úspěchů.

Mgr. Marie Kondlerová

Na střední škole už přibývá např. prázdninová odborná praxe, v tomto případě na zemědělské škole před nástupem do maturitního ročníku. Na pozemku redakce KN tak proběhlo vzorové prázdninové vyorávání brambor.

Foto KŠ

EXKURZE ŠKOLNÍ DRUŽINY DO OVOCENTRA

Ve čtvrtek 31. 5. se děti z obou oddělení školní družiny vypravily na výlet do Ovocentra ve Valašském Meziříčí. Zaměstnanci ve veselých kostýmech nás přivítali a zavedli do skladu, kde uchovávali nejrůznější druhy ovoce. Vyprávění o jeho původu a pěstování bylo velmi zajímavé. Exkurze pokračovala skvělou ochutnávkou a na závěr si zájemci vyzkoušeli podojit krávu na trenažéru. **A proč do Ovocentra ve Valašském Meziříčí? Odtud všichni žáci dostávají jednou za 14 dnů mléčné výrobky, ovoce nebo zeleninu, protože je naše škola zapojena do Školního projektu EU Ovoce, zelenina, mléko do škol.**

Olga Plaskurová

Je to nejen zdravé, ale i chutné.

Foto archiv ZŠ

ŠKOLNÍ AKADEMIE

V úterý 26. června se po 15. hodině zaplňovala sokolovna rodiči žáků školy, prarodiči, absolventy i další veřejností, aby zhlédli program, který si připravili kokorští žáci pod vedením svých vyučujících. Moderování školní akademie se tentokrát ujala Lucinka Bradová a Maruška Zapletalová z IX. třídy. Akademii zahájila paní ředitelka a před programem pozvala na pódium žáky, kterým byla udělena pochvala ať už za vzornou přípravu na vyučování, svědomité plnění školních povinností nebo reprezentaci školy v soutěžích či kulturních akcích. Pochvalu třídní paní učitelky si odnášelo 43 žáků a 5 žáků bylo oceněno pochvalou ředitelky školy; je to více než třetina žáků.

A pak už zahájila 4. třída cirkusovým vystoupením, pohyb s nářadím si připravili také druháčci. Nechyběly ani tance, nejmladší žáci potěšili tančením s plaveckými kruhy, nejstarší na I. stupni zase country tancem, 6. třída pobavila Piráty z Karibiku, 7. úsměvným Tak šel čas. Sólově vystoupila Lucinka Bradová (zpěv), mažoretky Martinka Tomášková, Marianka Ryšánová (housle), Dorotka Bolfová (klarinet). Krásné bylo také vystoupení p. uč. Svozilové (housle) s Lucinkou Bradovou (klavír). Děvčata z II. stupně pobavila scénkami Popoluška a Perníková chaloupka. Školní akademii zakončilo Pirátské bubnování v podání žáků 3. třídy.

Další rytmus už vybuchují prázdniny, a potom už HURÁ!?, znovu do školních lavic či do sokolovny a na hřiště.

Foto ZŠ

A než se srpnové Kokorské noviny dostanou do vašich rukou, už bude podzim a nový školní rok poběží „naplno“. Věříme, že úspěšně. Těšíme se na nové i zkušené žáky i na spolupráci s rodiči a veřejností.

Mgr. Marie Kondlerová

STAVBA KANALIZACE A ČOV KOKORY

Přesto, že výstavba ČOV a kanalizace je v Kokorách v plném proudu a v nezbytné větší či menší míře zasahuje do denního života obyvatel obce, projíždějících i návštěvníků, pokládá redakce spolu s kompetentními a rozhodujícími účastníky výstavby za nezbytné, shrnout jak technické údaje o stavbě, tak i další provozní záležitosti.

K tomu by měl napomoci i článek a doplňující obrazová dokumentace, případně i další údaje v našich Kokorských novinách.

Zhotovitelem stavby „Kanalizace a ČOV Kokory“ je firma OHL ŽS a.s., Brno, celková investice stokové sítě včetně tří čerpacích stanic a budovy čistírny odpadních vod bude dle smlouvy o dílo v hodnotě 129,5 mil. Kč. Realizaci akce by měla firma zvládnout za 400 dnů od převzetí staveniště ze dne 2.5.2018. **Tento projekt je spolufinancován Evropskou unií-Fondem soudržnosti v rámci Operačního programu Životní prostředí ve výši 82 mil. Kč, dále Olomouckým krajem ve výši Kč 2 190 000,-- v souladu s dotačním programem „Fond na podporu výstavby a obnovy vodohospodářské infrastruktury na území Olomouckého kraje 2018“.** Zbylé finanční prostředky jsou čerpány z po-

skytnutého úvěru nebo z vlastních zdrojů, které obec na tuto akci za minulé období naspořila.

Snímek ze samého srdce obce ukazuje jen zdánlivý klid bez problémů. Hluboké zapažené jámy protlaků, řízený provoz na exponované komunikaci I. třídy, budova základní školy na okraji staveniště - stavba je technicky i logisticky náročná. Její charakteristiku sledujte v dalším textu.

Foto dozor investora.

Převážná část stokové sítě je vzhledem k terénu navržena jako gravitační stoková síť, tj. systém, který zaručuje ekonomický provoz díky samospádovému odtoku splaškových vod. Část stokové sítě je nutné, na základě výškových poměrů v obci Kokory, přečerpávat. Z tohoto důvodu jsou v celé obci navrženy 3 čerpací stanice, které zajistí přečerpání splaškových vod z nízko položených míst až do čistírny odpadních vod. Čerpací stanice jsou navrženy jako železobetonové spouštěné studny.

Výstavba ČOV probíhá poměrně samostatně.

Foto archiv TDI

Potrubí stokové sítě je prováděno z korungovaného PP, potrubí odboček z PVC. V úsecích kanalizace, kde je použita bezvýkopová technologie, je potrubí z kameniny. Kanalizační šachty jsou betonové DN 1000 mm. Celková délka gravitačních stok je navržena v délce 6 822 m a celková délka výtlačných řadů z čerpacích stanic je 784 m. Kapacita ČOV je dle projektu 1580 ekvivalentních obyvatel. **Realizací projektu bude možno odstranit znečištění 39,8 t/rok CHSK-Cr.** (Pozn. redakce – chemická spotřeba kyslíku)

Samotná čistírna odpadních vod je navržena jako mechanicko-biologická s nitrifikační a denitrifikační zónou. Uspořádání čistírny minimalizuje produkci čistírenského kalu. Objekt se stavebně skládá z podzemní železobetonové části, kde probíhá čistící proces a částí nad úrovní terénu kde je umístěno zázemí pro obsluhu technologie. Situačně byla čistírna odpadních vod umístěna v rámci projektu v okrajové části obce Kokory za areálem ZD. Vyčištěné splaškové vody budou vypouštěny do nedaleké vodoteče, toku Olešnice.

Příprava na betonáž podzemních částí ČOV.

Foto TDI

Pro každý objekt rodinného domu nebo provozovny je v rámci realizace stavby navrženo jedno přípojovací místo na pozemku ve vlastnictví obce Kokory. Jednotlivé odbočky jsou realizovány postupně po provedení

ucelených úseků stokových sítí. Postupné přepojování bude možné zahájit až po zprovoznění chodu samotné čistírny, což bude v příštím roce. Provozovatelem čistírny a stokové sítě bude Obec Kokory.

Od točny k pivovaru to bylo opravdu složité.

Foto H.Z.

V rámci realizace výstavby stokové sítě A a B došlo ke křížení dešťové kanalizace a zatrubněného potoka (bývalého náhonu ke mlýnu). Vzhledem ke skutečnosti, že trasy těchto zařízení byly zakresleny projektantem z dostupných dokladů, při samotné realizaci postupně zjišťujeme, že jednotlivá potrubí a také další inženýrské sítě jsou ve skutečnosti uloženy jinak, než je stanoveno v projektové dokumentaci. Proto dochází ke komplikacím při realizaci samotného díla a je nutné řešit např. zpracování dodatku projektové dokumentace a nechat dle nové situace vyrobit i jednotlivá nová šachtová dna. Doposud jsme se s tímto problémem setkali i na trase A směr Brodek u Přerova a při realizaci protlaku pod komunikací I. tř. Přerov-Olomouc.

Další problémy nám vznikají s přípojkami k jednotlivým nemovitostem, tam kde občané nemají zpracovanou projektovou dokumentaci, nemají ujasněné napojení nemovitostí na stokovou síť a stavba nemůže přesně osadit přípojovací šachty. Proto apelujeme i touto cestou na občany, aby si s předstihem promysleli, nejlépe s projektantem, způsob napojení nemovitosti na stokovou síť, aby se po spuštění ČOV mohli bezproblémově napojit a vypouštět splaškové vody do systému.

Materiál pro další stavbu je připraven

Foto H.Z.

Závěrem je nutné upozornit na skutečnost, že vzhledem k platnosti příslušných zákonů může vodoprávní úřad vyžadovat např. doložení vodotěsnosti kanalizační přípojky, žump a způsobu nakládání s odpadními vodami jak u podnikatelských subjektů, tak i u rodinných domů, kde bude muset vlastník nemovitosti dokladovat vyvážení odpadních vod na určené místo k následnému čištění. V současné době je na obce vyvíjen i tlak z Povodí Moravy, které si hlídá čistotu vod ve své správě, aby byly budovány čistírny. Neobstojí ani názor některých občanů, že obce do 2000 obyvatel nemusí mít čistírnu. Obec musí využít veškeré moderní prostředky k zlepšování kvality vod a ovzduší a také veškeré finanční podpory, kterou v současné době může obdržet ze státních nebo evropských zdrojů. Procenta dotací se však stále snižují. Celá investiční akce přispěje k zlepšení životního prostředí, nejen pro současné obyvatele obce, ale také do budoucna pro jejich děti.

Připravila starostka obce ve spolupráci s technickým dozorem investora.

Tak si ovšem představují někteří občané svůj podíl na budování kanalizace. Zábrany naházené do výkopu a šachta obsypaná cihlovým rumiskem.

Foto H. Z.

VOLBY DO OBEČNÍCH ZASTUPITELSTEV

Ve dnech 5. října 2018 od 14 do 22 hod. a 6. října 2018 od 8 do 14 hod. se budou konat volby do zastupitelstev obcí.

U nás se volby konají tradičně v zasedací místnosti Obecního úřadu Kokory, první patro.

Voliči bude umožněno hlasování poté, kdy prokáže svou totožnost a státní občanství České republiky, popřípadě státní občanství státu, jehož občané jsou oprávněni volit na území České republiky.

Voliči budou dodány nejpozději 3 dny přede dnem konání voleb hlasovací lístky. V den voleb volič může obdržet hlasovací lístky i ve volební místnosti.

IL

V Kokorách se zaregistrovala 4 volební uskupení (volební strany) pod názvy „Sousedé“, „Za další rozvoj obce“, „Za obec zdravější a krásnější“ a „Změna pro Kokory společně s KDU ČSL“. Každá z těchto kandidátek představila plný počet svých kandidátů do obecního zastupitelstva t. j. 15.

Kandidátní listiny se jmény a pořadím všech kandidátů jsou zveřejněny na internetu jako kandidátky podle krajů <https://volby.cz/pls/kv2018/kv22?xjazyk=CZ&xid=1&xv=12> Tak nám to alespoň zaslali čtenáři (děkujeme P. Nevrovi a A. Bittnerovi) a ono to funguje i pro Kokory. Dobře si počítejte a až přijde čas, rozhodně běžte volit.

KŠ

NEZNÁMÉ SULAWESI

Milí čtenáři, znovu se setkáváme s naší kokorskou rodačkou, cestovatelkou a věrnou dopisovatelkou KN Zuzanou Habánovou. Dobře víme, že mnozí čtenáři na její zajímavé vyprávění netrpělivě čekají. Určitě i ti, kteří rádi navštěvují také přímé besedy o jejich cestách s promítáním, v pohodě a přátelské atmosféře kokorské školní jídelny. Ale slovo má už Zuzanka:

Že neznáte Sulawesi? Nezoufejte! Já je taky neznala.

To si takhle doma jednou uklízím a náhle začne v televizi hrát fantastická hudba. Jako z divočiny. Tímto můj úklid končí a já s úžasem sleduji cestopis o ostrově Sulawesi. Pro mě neznámý kout světa. Už vím, kam povede moje další cesta.

A o pár měsíců později opravdu letíme s přítelem Kubou na druhou stranu světa.

Sulawesi, známé také pod názvem Celebes, leží ve východní Indonésii. Dále na východ najdeme už jen souostroví Moluky a Papua Nová Guinea.

Sulawesi - je to jedenáctý největší ostrov na světě, na rozloze 2,5x větší než Česká republika žije téměř devatenáct miliónů obyvatel. Etnické a náboženské složení je velmi pestré, což občas působí nemalé problémy. Vulkanický ostrov svým nezvyklým tvarem připomíná květ orchideje. Nebo chobotnici se čtyřmi chapadly.

Kvůli špatné infrastruktuře je nemožné jej procestovat celý během našeho třítydenního pobytu. Proto se nezdržujeme a z hlavního města Makassar na jihu ihned vyrážíme do hor. 320 kilometrů zvládne autobus za devět hodin. „Dálnice“ připomíná tankodrom, jako by se přes ni převálila lavina kamení. Prý je to ale jedna z nejlepších silnic v zemi.

Kraj Tana Toraja s rýžovišti.

Foto autorka

Jsmo v Tana Toraja, jedné z nejzajímavějších částí Indonésie. Horská krajina je poseta políčky rýže, kávovníky a tropickými plodinami. Volně se pasoucí vodní buvoli symbolizují bohatství a společenské postavení. Největší turistickou atrakcí jsou tradiční domy tongokonany. Někomu je-

jich střechy připomínají lodě, na kterých původní obyvatelé v dávných dobách připluli. Někomu rohy obětních buvolů. Domy tvoří celé vesnice, dokonce i rýžové sýpky a hotely. Turistů tu zatím moc není, je polovina dubna a sezóna teprve začíná. U kávy v restauraci s výhledem na hory náhle zaslechneme známou řeč. Okolo prochází asi dvacet Čechů. Jejich průvodce nás srdečně zdraví, více se ale nebavíme. Tolik krajanů bych tu tedy nečekala!

Domy připomínající lodě.

Foto autorka.

Toradžové (v překladu venkované, horalé) sice vyznávají křesťanství, součástí jejich života je však stále původní animistická víra s krvavými rituály. Smrtí tu totiž život nekončí. Nebožtík je až do pohřbu považován za nemocného či spícího. Obřad se často koná několik let po smrti zesnulého, až na něj rodina našetří. Většina peněz padne na nákup obětních vodních buvolů. Během života jsou velmi opečovávaní, před slavností však nehumánně podřezáváni na břehu řeky. Pohřebních ceremonií se účastní tisíce hostů a trvají i týden. Turisté jsou vřele vítáni. Nebožtík je pak pohřben v jeskyni ve zdejších srážech, místo je označeno soškou tau-tau, která má oblečení i obličej zesnulého. Jsou všude okolo. Naprosto šokující je pohřbívání dětí, kterým ještě nevyrostly zuby. Ve stromě se vydlabe otvor, kam je tělíčko uzavřeno. Místní věří, že dítě čerpá sílu z mízy stromů, vyroste a v šestnácti letech odletí. Otvory se časem zacelí a nikdo dodnes neví, kolik dětí ve stromech je.

V městečku Makale nás zastihne krátký prudký déšť. Nevadí, úkryt se šálkem kávy nám ve své služebně nabízí místní policisté. V horách nad městem se tyčí ohromná socha Krista. Prý je vysoká 40 metrů a celá z bronzu. Škoda, že jsme o ní nevěděli dříve. Tak si aspoň vyfotíme sochu hrdého toradžského bojovníka uprostřed města.

Sochy a městečko Makale

Foto autorka

Jižní část ostrova je převážně muslimská, oblasti na severu křesťanské. V centrálním Sulawesi žijí vedle sebe obě skupiny, což bohužel vede k napětí a občasným střetům. V roce 1998 se muslimský ramadán odehrával ve stejnou dobu jako křesťanské vánoce. Na Štědrý den v opilecké bitce pobodal mladý křesťan muslima. Událost odstartovala násilí, které po sobě zanechalo stovky mrtvých a tisíce uprchlíků bez domova. Krvavé střety pokračovaly ještě několik let, podobná situace byla i na vedlejších středních Molukách. Dnes je sice klid, vztahy jsou však křehké a napjaté. A v této oblasti právě jsme. Do 530 kilometrů vzdálené Ampany se přemísťujeme úmorných 24 hodin. Třeba v dodávce mezi pytli s rýží a zeleninou. Z přístavu nám jede trajekt na Togianské ostrovy. A koho nepotkáme! Naše známé Čechy. Jsou zde na zájezdu s cestovní kanceláří a již tři týdny cestují po Kalimantanu (Borneo) a Sulawesi. Nejenže jedeme na stejný ostrov, ale i do stejného resortu.

Muslimské ženy na molu.

Foto archiv autorky

Pokud hledáte v Indonésii místo, kterého se turismus dotkl jen málo, jsou to Togianské ostrovy. V rozlehlém zálivu Tomini jich najdeme třicet pět s patnácti vesnicemi. Bílé pláže, bujná vegetace a křišťálové moře s korálovými atoly. Bez signálu, s elektřinou jen pár hodin po setmění. Malé resorty nabízejí nocleh a 3x denně jídlo + voda, káva, čaj po celý den zdarma. Ten náš se jmenuje Kadidiri Paradise na skalnatém ostrůvku Kadidiri.

Naše ubytování.

Foto Z. Habáňová

V dřevěných bungalovech máme pohodlné postele s moskytiérou a větrák. Toaleta je evropská, ale splachuje se naběračkou a vodou ze sudu. Slouží i jako sprcha. K naší chatce vysoko na skále vedou strmé rozbité schody. Pro mě, těžce slabozrakou, je to utrpení. Při každém kroku mám pocit, že si zlomím vaz. Po pár dnech ale po nich skáču jako laňka. Ostrov pokrývá hustá džungle, kam se nikdo z nás neodvážá.

Foto Z.H.

Obzvlášť v noci nás ujišťuje, že jsme v divočině. Kolem dlouhého mola se rozprostírá nádherná korálová zahrada. V průzračné vodě šnorchujeme celé hodiny. Prý tu před časem zahlédli mořského krokodýla, nejmohutnějšího plaza na světě a strašného zabijáka. Naštěstí ho nepotkáme. Ani kokosového kraba, který žije jen zde. Má velikost lidské hlavy.

Jinak se tu toho moc dělat nedá. Jedeme tedy s českým zájezdem na výlet. Na dvou křehkých bárkách se plavíme přímo na rovníku. V dále

se tyčí majestátný vulkán Una Una, který naposledy vybuchl v roce 1983 a vyhnal zdejší obyvatele z domovů. Okolo je neporušený korálový útes plný ryb, želv a žraloků. Zdejší podmořský svět nám připadá úchvatný, zkušený potápěč to tak nevidí. Místní lidé používali k rybolovu dynamit, který faunu i floru v zálivu velmi poničil. Zastavujeme u Hotelu California. Je to malá dřevěná chatka upevněná na kulech v moři na jednom z nejhezčích míst ke šnorchlování. Voda je jako křišťál a všude spousta malých rybek.

Možná je tu někde perla?

Foto autorka

Další zastávkou je jezero medúz. Před 12 000 lety na ostrově Pulau Togeian vznikla uzavřená laguna. Voda má zelenou barvu a špatnou viditelnost. To ani netušíme, že je hluboké 30 metrů. Za tisíce let zde vznikly podmínky pro život medúz. Jakmile se ponoříme do vody, vyrojí se nezhahavá tělíčka všude okolo. Snažíme se jich moc nedotýkat, jsou křehké a uhynuly by. Je to velmi neobyčejný zážitek.

Děti „mořských cikánů“

Foto archiv Z. H.

K večeru připlouváme do vesničky původních obyvatel Bajo, mořských cikánů. Dříve lovci perel a zkušený mořeplavci se dnes živí lovením ryb a mořských plodů. Jako by se tu zastavil čas. Polonahé děti a vyhublí psi pobíhají okolo nuzných dřevěných domků, skoro na každém je ale satelit. A prodají nám i chlazené pivo. Cena 100 Kč za láhev 0,6 l je běžná po celý Togianech. Lepší návrat než při pohádkové rudém západu slunce jsme si nemohli přát.

Kouzelný večer

Foto Z. H.

Zájezd se vrací do Čech a my jedeme na místo zvané Bomba. K lodi vybíhá chlapík a vítá nás ve svém resortu Poya Lisa. Není tak „luxusní“ jako Kadidiri, ale mnohem levnější, vládne tu pohoda a rodinná atmosféra. Palmy před chatkou jsou obsypány kokosy, dá se vylézt na skálu, od-

kud je krásný výhled na okolí. Celé dva dny šnorchlujeme v zálivu nebo u nedalekého atolu jménem Zuzana, kde je podmořský svět trochu odlišný. Jen ta roztrhaná moskytiéra s krvavými fleky mi trochu vadí. Okolo pochodučících švábů si našťestí vůbec nevšimnu.

Přemýšlíme, kam se ještě vydat. Ujme se nás chlapík s dobrou angličtinou, prý nás tu už párkrát zahlédl. Mávně na vodní taxi a za chvíli si to už frčíme do neznáma.

Pěkný rezort.

Foto autorka

Jsme v ráji. V resortu Fadhila. Dlouhé bílé pláže, modrá laguna ke koupání a útulné chatičky v palmovém háji. Kromě dvou Němců jsme tu úplně sami. Osvěžující kokos si vychutnáváme na terase s výhledem na dlouhé molo a protější vesnici. Celoročně si tu spokojeně žije australská učitelka v důchodu. Máme vtipnou „koupelnu“. Toaleta je umístěna na dvorku mezi tropickými rostlinami, které doma pěstujeme jako pokojové. Ke splachování a sprchování slouží klasické vědro s naběračkou. V husté džungli za chatkou se každou noc spustí orchestr zvuků divočiny.

S vypůjčeným kajakem chceme objet celý ostrov. Já myslela, že pádlovat bude jen Kuba. Kuba si to nemyslí. Točíme se na místě a narážíme do útesů. Místní se naším uměním baví, ještě že nerozumí českým nadávkám. Po velkém úsilí dopádlujeme k opuštěné pláži. Jsme tu úplně sami, jen občas nám zamává projíždějící rybář na motorovém člunu. Hodiny si užíváme krás podmořského světa.

Fota z archivu Z.H.

Z pohádkové Fadhily se nám vůbec nechce. Bohužel trajekt mířící na sever jezdí jen dvakrát týdně a musíme jej stihnout.

Odpočinek po náročném pádlování

Foto archiv autorky.

Celý den úmorně cestujeme do Manada, hlavního města severního Sulawesi. Rozhodujeme se, zda jet lodí na málo známé souostroví Moluky či odlehlé ostrovy na severu. Sever vyhrává, hlavně proto, že sem skoro

žádní turisté nejezdí. Na nočním trajektu jsme atrakce. Všichni se s námi fotí a zdraví. Když jdeme spát na kovové palandy do podpalubí, pozorují nás stovky očí. Ráno u mé hlavy zahouká siréna, jsme v cíli. A na severu souostroví se znovu setkáme. *Vaše Zuzana.*

Vážení čtenáři, další část cestopisu Zuzany Habáňové po Sulawesi (Celebes) pro vás připravujeme do příštího čísla KN.

KOKORSKÉ POČASÍ

V minulém čísle jsme končili tuto rubriku 20. 6. 2018 slovy: **opakované a stále platí: sucho a vedro. Změnil to až svatý Alois.** Na tento svátek (v redakci ho trochu slavíme) na pravé poledne (12.08 hod) připadl letos letní slunovrat, začalo tedy astronomické léto (vedra už ovšem byla na jaře). Co nás však určitě zajímalo více, byl déšť. **Přece jen právě v tyto dny začalo pršet a napršelo v malém souhrnu něco přes 10 mm. Alespoň něco. A ochladilo se. Jaro a léto, jakoby si vyměnily místa. A zase téměř měsíc čekání na déšť. Mraky od Tršic, od Přerova, od Dubu a nakonec vždy spadlo „pár kapek“. Jen asi dvakrát přece jen trochu „zalilo“. Teploty ovšem byly vcelku příjemné, jak na koupání, tak na vycházky, ovšem s velkými výkyvy. V polovině července při drobných přepřích spadly celkem necelé 2 mm srážek.**

O další průběh počasí od poloviny července zhruba do poloviny srpna 2018 se s našimi čtenáři v tomto čísle samozřejmě podělíme, abyste i po čase mohli otevřít naše noviny a např. konstatovat: roku 2018 – to bylo ale krásné, snad až příliš horké léto. Ale možná to bude jinak.

Druhá polovina července ovšem začala jako poměrně chladná. Při zatážené obloze se noční teploty pohybovaly něco málo nad 15°C a přes den kolem 20°C a celkem spadlo 6mm a o něco později 3mm srážek, což zdaleka nenaplnilo předpovědi pro podhůří Jeseníků či Beskyd. Na konci července a na začátku srpna se dá počasí popsat jediným slovem „**TROPICKÉ**“. Denní teploty až k 35 °C, i více, slunce vše rozpálí a snad ještě horší jsou tropické noci 22 a dokonce 23°C, dusno, obtížné se dýchat, spousta lidí se i v noci sprchuje, aby se trochu ochladili. Ale především chybí voda. TROPY trvají i přes polovinu srpna. Za celé sledované období od poloviny července až do 20. srpna spadlo jen 23,5 mm srážek.

Na této meteostanici v Kokorách zapsal počítač 21. srpna 2018 ve 14 hodin minimální průtok na Olešnici téměř neměřitelných 11 litrů za sekundu (dlouhodobě Olešnice vede na hranici sucha 22 litrů za sekundu). Tragické je, že některé úseky naší Olešnice jsou prakticky mrtvé. Foto KN

OHLASY NA KOKORSKÉ NOVINY

Jsme jen rádi, že se naši čtenáři ozývají bezprostředně po vydání každého čísla a píší či volají, co je v KN zaujalo, co je podle nich nepřesné, potřebují něco vysvětlit či objasnit. Nebylo tomu jinak ani tentokrát. Jako první se už tradičně ozval pečlivý a pozorný čtenář Ing. Jan Hučín. Zaujala ho z odborného hlediska fotografie ze

zemědělského družstva Kokory, na které zootechnici F. Šumšal a M. Rozkošný měří množství a čistotu čerstvě nadojeného mléka a k postupu podal podrobný výklad. Mezi družstevnicemi, svačícími na chmelnici, bezpečně poznal např. paní Jenověfu Krejčarkovou z Haltýř. K té se váže (z období našeho přátelství s její dcerou Marií a zetěm Ing. Emilem Hučinem) úsměvná historka, o kterou nechceme naše čtenáře připravit. *Babička Krejčarková laskavě a s humorem plísnila zetě Emila, že jeho břicho „vystupuje do popředí“ příliš náhle a výrazně a dodala, ukazující na mou osobu, památeční slova, která dodnes v žertu používáme: Podívej se, Emilku, na pana Košťálka, jak ten je pěkně tlustý po celém těle. Toto „postižení“ se mi, bohužel, ani po tolika letech dosud nepodařilo napravit.*

Omlouvám se za odbočení, ale rád na ty časy a přátelství dvou stavařů a jejich rodin s úctou vzpomínám.

Další připomínka Ing. Jana Hučina se týkala historické cihly z poslední strany červnových KN a zejména jejího druhotného použití. To se pokusíme čtenářům příležitostně vysvětlit v samostatné poznámce.

Čtenářku E. Č. inspirovaly k připomínce sokolské prapory z Nelešovic. Dodává, že podobné historické prapory našla rodina na půdě při vyklízení Zapletalovy nemovitosti č.p. 77 Na Pusté.

Nalezený prapor

Foto rodinný archiv

Zde se ovšem musíme pustit do učitěho (samozřejmě minimalizovaného a zjednodušeného) politického výkladu. V roce 1933 byl dle obecní kroniky v Kokorách postaven Švehlův pomník a z následujícího roku pochází i zmíněný prapor. Švehlova strana, tzv. republikáni či dříve agrárníci, byla po léta nejsilnější stranou v parlamentu ČR (kolem 15%), teprve po roce 1934 je předstihli „sudetoněmečtí Henleinovci“, kteří československou demokracii dlouhodobě zneužívali a posléze ji tragicky pohřbili, „předali“ Hitlerovi a s nadšením přešli do lůna „Tisícileté Říše“. Oficiální název agrární strany ve 30. letech ovšem zněl: Republikánská strana zemědělského a malorolnického lidu. Tato vlivná rolnická strana sdružovala kromě dospělých členů i mládež. Z nápisu na praporu je zřejmé, že Švehlovi republikáni měli svou mládežnickou organizaci i v Kokorách. Zemědělské venkovské zaměření strany i jejího dorostu dokládá i druhá strana praporu s nápisem: „Za rodnou půdu“. Při troše dobré vůle se dá spekulovat o tom, že „Vojta Zapletálek“ (neobyčejně sečtělý a přemýšlivý rolník a po létech družstevník) byl v té době praporečníkem či funkcionářem tohoto dorostu a že prapor posléze uložil či ukryl na půdě usedlosti č.p. 77, kde prapor odpočíval přes válku i po ní, kdy byla tato strana zrušena, i po další dlouhá dramatická léta.

V roce 1933 se na návsi (náměstí) naproti hospody Ladislava Dohnala shromáždilo při odhalení Švehlova pomníku značné množství účastníků. Určitě zaujme počet krojovaných dětí i dospělých žen, mladí členové republikánské dorostu jsou ve skupince zcela vpravo. Ozdobou je přítomnost selské jízdy před statkem Aloise Veselského, č.p. 33. Dnes je na místě někdejší zemědělské usedlosti prodejna potravin Jednota a družstevní prodejna masa.

Švehlův pomník (zmizení podstavce i poprsí státníka patří i dnes k tzv. kokorským záhadám) byl postaven před domem č.p. 32, tehdy obývaném

rodinou Maxmiliána Hložka, ředitele kokorské měšťanky a starosty Sokola Kokory (dnes dům obývá rodina Veselských, pocházející původně z vedlejšího čísla 33).

Tento archivní snímek byl již opakovaně zveřejněn, k dokreslení postavení republikánů a jejich dorostu se však výborně hodí.

Další dotazy čtenářů směřovaly k titulní stránce červnových KN, zejména k vysvětlení, kdo poklepal na základní kámen velké stavby „Kanalizace a ČOV KOKORY“. Odpovídáme raději jen obecně. Na titulní straně červnových KN jsou zástupci obce Kokory, finanční manažerka dotace SF ŽP a KÚ OLOMOUC, zástupce OHL ŽS a.s. – ředitel Divize M Morava a také projektant Voding Hranice spol. s.r.o. „Poklepání se zúčastnil spolu s dalšími četnými a zainteresovanými hosty i šéfredaktor KN. Samozřejmě počítáme v našich novinách i s dalšími informacemi a fotografiemi ze stavby, jak se bude tato rozvíjet a postupně uzavírat.

Manželka šéfredaktora Bohumila navštívila v domově důchodců „v kokorském klášteře“ autorku jednoho z obrázků z minulého čísla KN paní Jiřinu Jiříkovou. Ta si bohužel na ilustrování „kroniky BSP rostlinné výroby JZD Kokory“ již nepamatuje. Navštívíme ji s odstupem ještě jednou i s originálem kroniky, kde je u několika ilustrací, jako Jiřina Hasová, podepsána. K uvedenému kronice se v samostatném článku ještě vrátíme. Také proto, že se několik čtenářů dotazovalo, kdo všechno se skrývá za uvedenými iniciálami členek tzv. silné šestky. Zatím alespoň 2 drobné kresby z „Kroniky“ i se zřetelným podpisem autorky z období její „rané tvorby“.

Tento motiv patří na stránku věnovanou vedoucí kolektivu Marii Roháčové.

Foto kresby Kš

Které ženy tedy patřily do tzv. silné šestky a které k nim posléze přibýly. Každá z nich má v kronice vlastní stránku s květinovým či jiným motivem od Jiřiny Hasové: Byly to Marie Roháčová (bytem Kokory čp. 298), Marie Divilová (čp. 103), Marie Čecháková (čp. 29), Anežka Čecháková (čp. 268), Františka Navrátilová (čp. 301), Anežka Spurná (čp. 4). Kolektiv po čase doplnily Vlasta Lichnovská (čp. 206) a Pavla Zavadilová (čp. 22). Kaligraficky zapsané verše z denního života tohoto ženského

kolektivu rostlinné výroby, óda na jejich ruce od profesionála O. Roháče, ale i závazky a kritika, spolupráce s pracovníky Jednoty, to vše nás vybízí, abychom po čase nahlédli do opravdu pěkně vedené kroniky ještě jednou. A naši čtenáři spolu s námi.

Kš

Kostel a část podkopcí na stránce F. N.

Foto kresby A. K.

MLÁDEŽ NA PUSTÉ OD 50. LET XX. STOLETÍ

V roce 1936 dostavěl můj děd (my jsme říkali staříček) Florián Košťálek, původní profesí zedník, později obecní strážník a školník Na Pusté řadový rodinný domek č.p. 283 a v závěru téhož roku zemřel. V novostavbě, která pak náležela rodině jeho syna Josefa Košťálka, zprvu bydlela v tzv. výměně Floriánova vdova, naše babička Klotilda a později i další členové rodiny. V roce 1948 (po „ÚNORU“ a nuceném návratu z pohraničí) se „do svého“ nastěhovala naše rodina, Josef a Ludmila Košťálkovi se třemi syny, Aloisem, Oldřichem a Jiřím. Pustá se tehdy hemžila dětmi a mládeží a do této mladší komunity jsme se jako kluci Košťálkovi i s bratrancem J. Jankřem ihned zapojili. Tento trochu nostalgický návrat do minulosti určitě vyvolala u autora také zmínka KN o Vojtěchu Zapletalovi, rolníku z agrární strany z čísla 77, výročí 20 let od úmrtí mého mladšího bratra Oldřicha, komunikace s pravověrnými kluky z Pusté, Ladislavem Zapletalem (Meca) a v nemocnici s Jarkem Svozilem (Frajírek) a také nedávná návštěva u paní holičky na úplně rozkopané Pusté, shodou okolností právě v čísle 283.

Protože Kokory nemají přesně vymezené a pojmenované ulice, může být s označením části obce Pustá, či Na Pusté poměrně velkorysý. Každopádně patří Pustá mezi nejstarší části naší obce a připomíná se tímto názvem už před více než sedmi sty lety. Pustá je jednak cestou spojující střed obce i Podpivováří (uličkou) s významnou částí obce „Haltýře“, která už leží v silně kopcovitém terénu, jednak je Pustá lokalitou ležící po staletí podél mlýnského náhonu po jeho vstupu do obce řekneme od č.p. 100. až po mlýn, či přesněji po tzv. Arnoštovo pekařství 50. let. Ohraničení Pusté v tomto volném pojetí odpovídá našemu klukovskému myšlení této doby. Do dětské či mládežnické komunity „Pustá a okolí“ tehdy patřili podle nás např.: Trávníčkovi, děvčaty Mackovy, kluci Matuškoví a Přemek Nevrla (podle jiného pojetí patřili už do Haltýř), kluci a děvčata Kupkovi, sourozenci Jiříkovi, kluci Košťálkovi, sourozenci Kristeňovi, děvčata Horákové, včetně prázdninových posíl z Ostravy, děvčata Táborských a Zapletalů, děvčata Štojdlových, početná komunita sourozenců Zapletalových z čísla 223, kluci Svozilovi, sourozenci Polákové, kluci Zemanovi, Jarek Horák, sourozenci Řehulovi. Ve směru ke mlýnu to byla děvčata Zapletalových z čísla 77, sourozenci Pavlíkovi a Malendovi a snad by bylo možno přiřadit ještě mládežníky Vitoslavských na druhém konci rájony u potoka na „Býčí louce“. Jen Zapletalovi byli troj a v jejich rodinách bylo dohromady na 15 dětí v širokém věkovém pásmu. A to jsme nepočítali o něco starší sourozence Habáňovy a Bartoníkovy. Přesně se stejně nedopočítáme, snad se o to pokusí při vzpomínce čtenáři pamětníci. K domkům postaveným kolem mlýnského náhonu jsme přichá-

zeli a přijžděli přes samostatné můstky. Takřka povinností a kultovním znakem každého mladistvého (i dospělého) obyvatele Pusté byl alespoň jeden pád do mlýnského náhonu, kde tehdy bylo asi 50 cm vody a dalo se po něm plout „na vaštroku“ od Haltýř (i pod mostky) až ke mlýnu, který tehdy vlastnila a provozovala mlynářská rodina Jelínkových.

Bylo to období čtenářských klubů Mladého hlasatele a pozdějšího časopisu Vpřed či Junák s komixy jako např. „Rychlé šípy“. Na Pusté to byl, dnes už v mlze zapomnění, klub „Podskaláci“. O nových domcích v zahradě Aloise Čecháka (naproti bednářství Františka Zemana) se tehdy ani neuvažovalo. V nastávající podzimní čas bylo tehdy obvyklou klukovskou kratochvílí „nezákonné“ rážení ořechů z mohutného ořešáku, který se na samém konci Šromotovy zahrady naklání až na Pustou, nad cestu do Haltýř. Jednotlivé ovocné stromy v majetku obce (vlastně jen úroda) se pravidelně prodávaly v dražbě a někdy se „přihazovalo o sto šest“. Nová sušárna chmele na „Býčí louce“, kterou jsme tehdy s kamarády F. Matuškou a S. Juřicou pomáhali budovat, voněla čistým dřevem, večerním „mládežnickým česáním“ a čerstvým chmelem. Do sušárny se pak ještě po léta svázel načesaný chmel od jednotlivců. Za každý odevzdaný (a pečlivě načechraný) větel dostal sběrač (jako nepeněžní platidlo) speciální žeton, který se pak po dočesané měnil na peníze. Možná nebudete věřit, ale po těchto žetonech kokorského JZD, se nedávno sběratelé těchto speciálních platidel velmi usilovně pídili, bohužel již marně. Éru sběru ovoce a nejmladší výrobu česnekové pasty v budově „sušárny“ si snad necháme na později.

Objevily se však staré fotografie, (viz staré Kokory str. 16) které dokládají, že mladší generace „děcek z Pusté“ dokonce pořádala samostatné kácení máje a ráda se „producírovala“ kolem náhonu a „Haltýřského rybníka, zejména večer v době žní a po mlácení, dokonce s divokým koupáním „na ostro“. Podobně žily a bavily se další skupiny mladých i v jiných částech obce. Zkuste také váš pohled připomenout našim čtenářům.

Ale to už jsou zase jiné kapitoly. Pamětníci, jistě ovšem nebude na škodu, když je svým dětem a snad i vnukům podobná dobrodružství připomenete a třeba i novým obyvatelům Kokor vysvětlíte. A za to vám upřímně děkuji. KŠ

ZAHRADNÍKŮV ROK

Letos je to poměrně jednoduché. Zelináři a ovocnáři hledají odpověď na jedinou otázku. O kolik se všechno přispíšilo? O 14 dnů, o měsíc, nebo ještě víc? A co úroda? Odpovím za sebe. Např. jablek a hrušek nadúroda a brambor také a to velmi brzy. Ale určitě platí, jak kde. Některé stromy (švestky) bylo nutno podepírat a přesto se rozlámaly (i při tom extrémním suchu). Ale bude se pálit. Tak alespoň nějaký obrázek nejranějších letních jableček, těch úplně prvních, mimořádně voňavých:

Škoda, že se nedají dobře skladovat.

Foto KŠ

Podobných obrázků by mohlo být na desítky. Na prastarou odrůdu Gráfstýnských jablek (viz obr. na str.2) mám dokonce vlastní verše:

Gráfstýnské jablčko v koruně vysoko, štavnaté, žíhané, lahodné pro oko.
Jablono stoletá, stoletá jablono, snad nám ta jablčka vzpomínkou zavoni.
Gráfstýnské jablčko chytal jsem za letu,
dnes už ho nechytím a mnohé popletu. A.K.

Dýně na poli za pivovarem.

Foto KN

Nadúroda. Vydrží podepření?

Foto KN

STO LET RODINY ČERNÝCH V KOKORÁCH

Zprávu o rodinném setkání nám do redakce poslal pan Radoslav Černý z Brna. Jako zajímavost připomínáme, že uvedená nemovitost sloužila jako prodejna prvního spotřebního konzumního družstva pro Kokory a okolí již před 120 lety (Teimer, Ministr, Rygal) a že jsme o identifikaci usedlosti č.p. 55 vedli dlouhé dohady a spory i v našich Kokorských novinách. Nejstarší fotografie této družstevní prodejny, používaná též jako pohlednice, zachytila dům pravděpodobně ve vlastnictví rodiny Teimrových.

Ale pan Radoslav Černý už sám píše:

Dne 16. 6. 2018 jsme uspořádali oslavu ke 100. výročí naší rodiny v Kokorách. V roce 2013 jsme začali dávat dohromady rodokmen a mimo jiné jsme při bádání narazili na záznam v katastru nemovitostí, který udával rok 1918 jako rok, kdy se Alois Černý přestěhoval z Olomouce do Kokor a koupil zde dům č. 55, proto jsme tuto oslavu uspořádali právě v tomto domě.

Setkání rodiny zahájil Jiří Černý proslovem o historii rodiny Černých v Kokorách.

Alois Černý byl původem z Německé Lhoty, která se dnes jmenuje Lhota u Příbramě. V té době pracoval jako soukromý obchodní příručí. Bydlel v Olomouci, v Nové Ulici. Poté koupil dům v Kokorách. Kupní smlouva na tento dům je datována na 2. července 1918, čili ještě za Rakouska-Uherska, pár měsíců před vznikem Československa. Tvar původní nemovitosti byl do tvaru L na současném místě a na místě domů Zajícových a Buluškových.

Doménou domu byl koloniál, zboží všeho druhu. Pracovali zde všichni členové rodiny. Jak Alois Černý s manželkou Františkou, tak jejich děti Evžen, Otta a Milada. V roce 1929 Alois bohužel umírá na zápal plic, který dostal při hašení požáru. Po jeho smrti vedla obchod jeho manželka Františka a na konci 30. let přebírá obchod Evžen Černý, který se mezitím oženil s Anežkou Chalupovou z Lipňan. Bydleli spolu v Mladči a přestěhovali se zpět do Kokor. V Mladči se narodil i jejich syn Radoslav. Po přestěhování do Kokor se zde narodila Anežka Černá, nyní Pavlíková. Syn Otta se přestěhoval do Hradce Králové.

V průčelí byla podstatně zvětšena okna výkladů a také byl nově uspořádán interiér. Foto rodinný archiv.

Po válce se v obchodě půjčovaly i knihy a obchod se transformoval na spotřební družstvo Budoucnost. Mezitím se Milada Černá vdala za Bedřicha Klímu a bydleli v horní půlce domu směrem ke kostelu. Evžen Černý bydlel s rodinou v dolní části.

Na rohu domu byla později trafika, kterou měla manželka Aloise Černého, Františka.

Velká rekonstrukce domu proběhla v roce 1957, kdy se Radoslav, syn Evžena a Anežky, oženil s Ludmilou Juřicovou z Čelechovic. Na stavební úpravě se hodně podílel otec Ludmily, Stanislav Juřica. V roce 1974 Evžen Černý umírá.

V roce 2013 zemřel pak Radoslav Černý. Byl to také rok, kdy jsme začali pracovat na rodokmenu naší rodiny. Poslední rekonstrukce domu proběhla v roce 2014 a 2015, kdy se sem přestěhovali Jiří Černý s manželkou Evou. Dům vždy sloužil jako dvougenerační, v druhé půli domu bydlí babička Ludmila Černá.

Oslava se velmi povedla a vzpomínali jsme také na veselé okamžiky naší rodiny. Nejstarším účastníkem setkání rodiny po 100 letech byla Ludmila Černá a nejmladším Albert Černý, který měl v době setkání necelý měsíc.

Foto rodinný archiv.

Účastníci horní řada zleva: Petr Pavlík, Jozefa Pavlíková, Ivana Buřáková, Jaroslav Zajíc, Evženie Zajícová, Jaroslav Pavlík, Anežka Pavlíková, Jana Černá, Radoslav Černý, Stanislav Juřica, Jiří Černý, Eva Černá a Toník Černý, Zuzana Černá, Vojtěch Černý, Pavla Černá, Jiří Černý, Nataša Drolec, Radoslav Černý.

Spodní řada zleva: Michal Kašpárek, Richard Kašpárek, Iveta Kašpárková, Kryštof Kašpárek, František Rada, Kateřina Radová, Amálka Radová, Ludmila Černá a Albert Černý, Adam Černý a Adélka Černá.

Souhlas se zveřejněním identity v daném rozsahu zajistil a uložil dle svého prohlášení autor článku.

Poznámka redakce: U pana Evžena Černého jsem si knihy nevypůjčoval, ale kupoval. Měl dobrou nabídku i výběr a dovedl poradit i získat. Jeho prostřednictvím jsem někdy v padesátých letech vstoupil do světa „klasické literatury“. V „konzumu u Černých“ jsem si jako chudý student koupil Shakespearovy tragédie, Marka Twaina i cestopisy Vráze a Musila. Jak to jen ten „Evžen“ dokázal. Jako určitý druh poděkování byl zařazen i do Knihy o naší obci Kokory, jako chovatel a včelař. Na dobových pohlednicích i v reklamě na budovách byl obchod Černých označen jako obchodní dům. Na černobílé fotografii se dá v jednom z velkých rekonstruovaných výkladů vyluštit reklamní nápis: KDO NAKUPUJE U NÁS – NEZNÁ KRISI. Na sucho štětované odvodňovací rigoly od kostela až po faru byly namnoze dílem mého staříčka Floriána Košťálka ve službách obce. Oficiální charakter má i poštovní schránka u trafiky v pravém rohu objektu. Pokud budete organizovat, vážení čtenáři, obdobnou rodinnou akci, podělte se s námi a našimi čtenáři o své zážitky. Děkuje. (KŠ)

MISTRYNĚ SVĚTA I ČR 2018 JE Z KOKOR

Tituly se týkají v jedné disciplíně tzv. koloběhu a ve druhé o něco známějšího ploutvového plavání. Přivezla je do Kokor v roce 2018 ve své kategorii dvanáctiletá kokorská rodačka, slečna Adéla Zapletalová. Psali jsme o ní už v roce 2017, kdy získala 3 evropské tituly v koloběhu v rakouském Salzburgu.

V tomto roce 2018 stála před námi další výzva (píše pro KN maminka S. Zapletalová): mistrovství světa IKSA v koloběhu, které se konalo od 20. do 22. července v Holandsku ve městě Losser.

Silně obsazeného Mistrovství světa se zúčastnil rekordní počet států a závodníků (přes 350 účastníků), např. z Anglie, Austrálie, Belgie, Francie, Finska, Číny, Ruska, Německa, Itálie, Ukrajiny, Slovenska, Estonska, Kanady, Česka a domácího Holandska.

Adélka bojovala ve 4 startech či dílčích disciplínách koloběhu - Sprint, Kritérium, Maratón a Štafeta.

Hned při prvních rozjíždkách ve sprintu ukázala výbornou kondici a obrovskou sílu. Dokázala by se probíjet do finále i v rozjíždkách starších kategorií.

Odpolední finále prvního dne bylo velmi náročné, díky obrovskému horku. Po postupu z prvního místa ovšem nedala soupeřkám nejmenší šanci a **titul Mistryně světa 2018 v koloběhu ve sprintu patří dnes do rukou dvanáctileté Ádi Zapletalové a tím samozřejmě i do Kokor.**

V dalších startech dokázala opět ukázat svoji skvělou formu a titul mistryně světa doplnila ještě 2 stříbrnými medailami z dalších disciplín, tj., maratonu a štafety.

Ze zdravotních důvodů bohužel nedojela závod kritérium, kde po pádu musela ze závodu odstoupit.

Náročnost všech závodů Mistrovství světa byla velmi vysoká, nejen díky teplotám, které přesahovaly 35°C, ale také z důvodu charakteru trati, na které se závody konaly.

ÁDA neopustila ani ploutvové plavání, kde letos v květnu v Liberci dokázala obhájit tituly mistryně republiky a přivezla 2 x zlato a titul mistryně republiky, 2 stříbrné medaile a 1 medaili bronzovou.

Právě s končícím létem se Áda vrací opět do bazénu, kde ji v sezóně čeká spousta zahraničních závodů a reprezentace ČR. S.Z.

Za KN a kokorskou veřejnost blahopřejeme.

Adéla se svým „závodním strojem, květinami i tituly.

Rod. archiv

poděkovat všem sponzorům, bez kterých by to určitě nešlo. Poděkování patří i obci Kokory za pomoc a za cenu do soutěže.

Martin Pavlík

V sobotu 1. 9. 2018 a v neděli 2. 9. 2018 se budou konat zkoušky loveckých psů. V příštím vydání KN vás tedy budeme informovat o konání zkoušek psů v okolí myslivecké chaty Mysliveckého sdružení Kokory.

HÁZENKÁŘSKÉ JARO MLADŠÍCH ŽÁKŮ NH T. J. SOKOL

V minulých číslech KN si více místa vybojovala děvčata, házenkářské začky Sokola Kokory. Na jejich místo teď na stránky našeho listu nastupují kluci pod vedením trenérů a vedoucích Radka Pavlíka a Petra Vysloužila. R. Pavlík nám pro KN napsal:

Po skončení soutěží se mladší žáci oddílu národní házené Sokola Kokory dne 9. 6. 2018 zúčastnili nástavbového turnaje v Brně na hřišti oddílu 1.NH Brno s hracím povrchem z umělé trávy. Hrál se dvakrát 15 minut a turnaj skončil pozdě odpoledne. Družstvo z Kokor odjelo bez několika hráčů základního kádru, přesto tato parta byla úspěšná a také po celý den spokojená. Pochvalu tentokrát zaslouží úplně všichni, nutně je však ukázat na špičkového střelce André Burdiho, který na turnaji střelecky vynikal a také na nejmladšího a nejmenšího bojovníka s největším srdcem a to Jakuba Remiaše. Oběma uvedeným zaslouženě patří velké uznání. André Burdi vstřelil celkem 30 branek. K němu se přidali: J. Děřda 12 branek, J. Remiáš 4, O Bittala 1. Samozřejmě je nutno započítat důležitý podíl obránců i brankáře. Mezi brněnské soupeře našich nejmladších patřili: AUTONOT JIHLAVA, SOKOL OSTOPOVICE, 1. NH BRNO, DRAKEN BRNO A, DRAKEN BRNO B. Kluci vyhráli nad Jihlavou a 1. NH Brno. Dobrou zkušeností byl i kontakt hráčů s jedním z typů umělého povrchu.

Snímek neúplného družstva je ze sportovního areálu 1. NH Brno. Podobný povrch máme v Kokorách na tenisovém kurtu. *Archiv NH*

O POHÁR SVINOVSKÉ PANDY

Na tento speciální turnaj, podporující snahu hrát v nejmladších žákovských kategoriích se smíšenými koedukovanými družstvy, či s družstvy chlapců proti dívkám a rozšířit tak hráčskou základnu NH, se vydala z Kokor početná výprava chlapčích a dívčích družstev.

11 statečných Kokoráků a obětaví vedoucí.

Foto archiv NH

2. ROČNÍK MEMORIÁLU LADISLAVA DOHNALA

Jsou to už více než dva roky, co zemřel náš velký přítel myslivosti Ladislav Dohnal- velký to kuchař nejen myslivců. Pomalu se blíží den střeleckých závodů na jeho počest a myslivci se snažili i v tom obrovském vedru zajistit vše od sekání břehů, značení, umývání laviček, instalaci vrhaček a hlavně náš kuchař připravil několik druhů mysliveckých jídel a dobrot. V sobotu dne 11. 8. 2018 jsme uskutečnili již druhý ročník memoriálu v brokové střelbě na asfaltové holuby tzv. oranžové terčíky na již dříve schválené střelnici za mysliveckou chatou v Kokorách. Přijeli hosté z různých měst, vesnic, ale i krajů. Velice nás překvapilo, že přijeli střelci i z takové dálky, jako z Karlové studánky, nebo dokonce z Valašských Klobouků. V 8.00 hodin začalo celkem svižně pršet, ale z radaru jsme věděli, že to bude trvat jen asi necelou hodinku. Okolo půl desáté jsme na nástupu přivítali soutěžící a naše paní starostka po svém přivítání a proslovu, aby se střelcům dařilo, zahájila závody. V průběhu závodů si lidé vyměňovali své zážitky z letošním suchem a každý dával své poznatky, jak vydržet tyto parné dny a to kolikrát bez vody ve svých studních. Můžeme podotknout, že i u myslivecké chaty ve studni, kterou vykopali naši předchůdci okolo roku 1972, je již okolo 6 let katastrofální nedostatek vody a museli jsme vodu vozit na každou akci. V těchto dnech jsme se podívali opět do studny a je tam 1 cm vody. Prostě studna je mnoho let vyschlá.

Střílelo se z několika stanišť na různě vysoké letící terčíky. Mnoho diváků, kteří přišli na závody, prožili jistě hezký sportovní den. Závody probíhaly celkem rychle a v 15.00 hodin byli úspěšní účastníci střeleb odměňováni cenami. Hlavní ceny s portréty Ladislava Dohnala staršího byly předány nejlepším výhercům a dort s portrétem tohoto bezvadného nezapomenutelného myslivce byl rozkrájen a každý ho ochutnal. Starostka a myslivci z MS Kokory poděkovali všem za účast a popřáli hezké zbývající dny prázdnin. Myslivci by tímto chtěli poděkovat všem, kteří se zasloužili o veškeré přípravy jako je zajištění sečení trávy, vaření, chystání střelnice, úklid oranžových terčíků a podobně. Hlavně chceme tímto moc

3. ročník turnaje O pohár Svinovské pandy se konal 16. června 2018 v Ostravě Svinově za účasti sedmi družstev právě s výrazným podílem kokorských hráčů a hráček.

Zápasy se hrály 1x 15 minut. Mladší žáci Sokola Kokory potvrdili dobrou formu z posledních týdnů a celý turnaj jasně vyhráli se ziskem 11 bodů. Postupně porazili kluky ze Svinova, kokorská děvčata kapitánky Káji, kluky SSK Vítkovice, holky ze Staré Vsi O jediný bod je připravila remízou děvčata ze Sokola Svinov.

Radost mladých kokorských hráčů byla veliká, domů si odvezli krásný pohár, medaile za první místo. Nejlepším hráčem za kokorské družstvo byl vyhlášen André Burdi, který byl i jednoznačně nejlepším střelcem turnaje. Za předvedenou hru, sportovní vystupování, kolektivního ducha a za touhu po vítězství v každém utkání turnaje, trenér a vedoucí družstva Sokola Kokory vyslovili všem hráčům veliké uznání. Malá oslava proběhne ve čtvrtek, po skončení pravidelného tréninku mladších žáků. Ti hráči i nehráči Sokola Kokory v kategorii mladších žáků, kteří se turnaje nezúčastnili, mohou jen potichu tomuto kolektivu žáků Sokola Kokory závidět !!!

Na turnaji vítězné družstvo vytvořili hráči: **brankář J. Holčák; obránci P. Vysloužil, J. Remiaš, M. Hluší, A. Zicha, V. Pavlík; útočníci A. Burdi(17), P. Remiaš(3), J. Děřda (5), A. Horák(3), P. Dang(6).**

Tak kluci, to bylo pěkné. Za KN, oddíl i TJ. gratulujeme a přejeme odvážené vykročení do podzimu. Trenéru R. Pavlíkovi děkují KN za přípravu a zaslání podkladů.

MUŽI ve druhé lize porazili doma leadra soutěže NH Moravskou Slavii Brno a do I. ligy tak až v posledním kole vlastně „poslali“ STU-DĚNKU.

Muži NH Sokola Kokory ve dresech FESTA s trenérem Ing. Jiřím Horákem prošli II. ligou vcelku úspěšně a skončili celkově na 6. místě s 25 body a 12 vyhranými zápasy. Foto archiv NH

OLDA SE VRACÍ K MOŘI A K MOTOCYKLŮM

Pán sedmi moří, pohodička i pro neplavce.

Fota, archiv O. S

Olda ukazuje, že je stále jednička, i přes ty šediny.

Fota archiv O. S.

POZNÁTE JE ?

Kokorští žáci - házenkáři před léty i s medailemi. Dnes už jsou o malinko starší. O kolik?

Foto archiv KN

KOKORSKÉ HODY 2018

Za normálních okolností by se hody objevily až v říjnovém čísle KN. Vzhledem k určitému zpoždění při zpracování srpnového čísla, uvedeme alespoň několik základních údajů a obrázků.

Akci, která začala už v předhodový pátek večer, pořádal Sokol Kokory za garance a podpory Obce Kokory. Hlavní program se soustředil na sobotu. Už dopoledne ho začali házenkáři netradičně sestavenými rodinnými a uličními pohodovými družstvy. Podařilo se však sestavit pouze tři družstva ovšem s pozoruhodnými názvy a nekonvenčním složením. Turnaj vyhráli „UJOVÉ Z CH“, druhý byl REAL KOKORY (mladé pušky) a třetí místo získal „BLUE DREAM TEAM. Poprvé ve střední Evropě bylo na tomto hodovém turnaji odzkoušeno tzv. „komentované pískání“, tj. rozhodčí pískající s mikrofonom a doprovodným komentářem.

Stateční a vyčerpaní, malí i velcí, na závěr turnaje.

Foto archiv NH

GASTROSOUTEŽ 2018

Dne 18 srpna se v rámci předhodového odpoledne konal 12. ročník gastronomické soutěže. Letos byl jako tématem **moučník se švestkami nebo jablky a slané dobroty**. Ač jsem se snažila oslovit hodně šikovných občanů i občanek, aby se pochlubili svými výtvary, nakonec se sešlo pouze pět vzorků moučníků a tři vzorky slaných dobrot. Ale i tak jsem vděčná, že se pokračovalo v této tradici.

Vítězným moučníkem se stal švestkový ricottový koláč Ing. Hany Mazurové.

Tady si dovoluji poznámku, že jsem hned na začátku soutěže odhadla, že se bude jednat o vítěze.

Druhé místo získal skořicový koláč mojí maličkosti.

Na třetím místě skončil čokoládový jablečný řez paní Blanky Štverkové,

na čtvrtém místě se umístil trnkáč paní Hany Lehocké a na pátém místě francouzský jablečný koláč Mgr. Jany Valdivia.

Kuriozita: pro stříbrnou si přijel na kole.

Foto H. Z.

Ve slané kategorii získala první místo moje sýrová roláda se šunkou, na druhém místě výborné domácí brambůrky pana Zdeňka Děrdy a na třetím místě velmi chuťově zajímavý koláč Caprese ing. Hany Mazurové. (viz. foto)

Děkuji všem soutěžícím, kteří nelitovali námahy v tomto velmi horkém počasí a svými výrobky dokázali podráždřit chuťové pohárky hodo-
vým hostům. IL

Poznámka redakce: Aby bylo jasno. Skromná autorka článku a organizátorka soutěže, Ing. Irena Lichnovská, získala jedno zlato a jedno stříbro.

Již páteční večer, v režii Sokola, s povídáním, písničkami a hudbou a posléze se skupinou **ŠEDIVÁCI** navodil tu správu předhodovou atmosféru.

V sobotu, po soutěžích, odpolední vedro opadlo a příjemný předhodový večer patřil už tradičně hudbě a mladší generaci. Příznivců oblíbené kapely **FORUM**, kterou zajistila a uhradila obec Kokory, se sešlo na 350 a hřiště bylo jejich. Hody tak byly nakonec pro všechny generace a typy zábavy.

O POHÁRY STAROSTŮ 2018

Podstatnou částí předhodového odpoledne (mimo atrakcí pro děti) byla již tradičně soutěž v hodu břemenem **KOKORSKÁ AMAZONKA a KOKORSKÝ SILÁK**, soutěž se zaznamenanou, dnes již osmiletou tradicí. Bohatá fotografická dokumentace (H. Z.) nám sem v plném rozsahu nevejde. Proto jen stručně:

Naše Amazonky a hodový, ale stále horký podvečer.

Foto H. Z.

KOKORSKOU AMAZONKOU PRO ROK 2018 se stala paní JO-LANA DRABIŠÁKOVÁ hodem 7, 80 m. Tradiční účastnice soutěže paní Hana Mazurová získala 2. místo, když hodila 7, 50 m. Třetí pak skončila Šárka Nosálová s délkou hodu 7, 20 m. Tabulku s výkony 11 účastnic soutěže odeslal do KN a soutěž řídil, stejně jako soutěž mužů, Ing. Jiří Horák, kterému (také K. Blumovi ml.) patří dík zakladatele soutěže (KŠ) za obětavé udržení kontinuity této kokorské zajímavosti.

17 bojovných borců všech věkových a váhových kategorií se zúčastnilo soutěže o titul **KOKORSKÝ SILÁK 2018**. Ve skutečně telegrafické zkratce uvádíme: 1. místo a uvedený titul vybojoval už opakovaně pan Matěj Bluma, za délku hodu 13,50 m, 2. místo obsadil (premiérově) pan Pavel Polášek za hod 13,40 m a na třetím místě se tradičně dostal „na bednu“ pan Milan Mazur výkonem 13,30 m. O barvě medailí tedy rozhodovalo u mužů vždy jen 10 cm. Hody těch nejmenších se pohybovaly kolem 2 metrů. Je zřejmé, že by si ti „malí kluci“ zasloužili samostatnou kategorii.

Pěkné ceny od obce i Sokola (od starostů) potěšily všechny. Akci opět zabezpečovali Ing. Jiří Horák (pevně svíral i mikrofon), a jak dokumentují snímky i Karel Bluma ml. I vám hoši znovu děkuji, že jste mou práci převzali a snad ji i dále jako tradici rozvinete. A jako zálohu alespoň nějaký obrázek.

Matěj opět zaválel. Starostka, organizátoři, Kokorský silák 2018 a spokojení diváci. Foto archiv OÚ

NABÍDKA PODZIMNÍHO CVIČENÍ

Oddíl všestrannosti T. J. Sokol Kokory nabízí od podzimní sezóny tyto pohybové aktivity včetně předběžného týdenního rozvrhu :

PONDĚLÍ: Zdravotní tělocvik 18- 19 na balkoně

ZUMBA 19 -20 hubnutí s hudbou

JÓGA 19- 20 na OÚ; info paní Marie Pavlíková

ÚTERÝ : Rodiče a děti 17-18, o poloviny října – společné cvičení

STŘEDA : Kondiční cvičení s Andreou 19- 20 hod. od října

ČTVRTEK: Zdravotní tělocvik 18 – 19 na balkoně

Volejbal 20 – 22 od října

Upřesněný rozvrh cvičebních hodin bude vyvěšen na vstupních dveřích sokolovny. Neváhejte a začněte cvičit, nebo úspěšně pokračujte.

Dr. Lörinczová náčelnice T. J. Sokol Kokory

A cvičitelka Eva dodává: Cvičení jógy bude opět po prázdninách pokračovat vždy každé pondělí **od 10. 9. 2018** v budově obecního úřadu. Začínáme od 19 hodin, cvičební podložky a dobrou náladu si vezmete s sebou. Zároveň bychom chtěli poděkovat paní starostce, že nám nabídla ke cvičení příjemné prostředí a sama se přidala k naší skupině.

Podzimní programy jednotlivých družstev národní házené sledujte na vývěškách, případně na webových stránkách českého svazu NH. A určitě nás, jako fanoušci a příznivci, podpořte na mistrovských a dalších zápasech na hřišti u sokolovny.

Kokorské noviny, č. XX/4, srpen 2018, noviny obce Kokory, periodický tisk územního samosprávného celku, vychází 6x ročně. Vydavatel: Obec Kokory, 751 05 Kokory 57, www.obeckokory.cz, vychází 31. 8. 2018, evidenční číslo: MK ČR E 12660, šéfredaktor: Ing. Alois Košťálek (Kokory 118), Redakční rada: Ing. Dominik Jurečka, Draho-
míra Lörinczová, Bc. Lubomír Rýc, Ing. Ondřej Ryšán, Hana Zittová. Zlom, sazba a tisk Computer Media s.r.o.; www.obecní-noviny.cz

STARÉ KOKORY

Stará fotografie (někdy po válce) nám ukazuje objekt, patřící ke statku, který byl dříve součástí tzv. „panské hospody“. Vjezdovými vraty se vjíždělo do dvora s dřevěnou „pumpou“. Hlavnímu objektu souběžnému se silnicí se říkalo „stará býčárna“. Byli v něm ustájeni „obecní býci“. Starousedlíci, pomozte prosím těm mladším v orientaci, kde se nacházíme.

Vodítkem může být oplocení, které prakticky zůstalo na svém místě.

Omladina z celé Pusté připravila sama před Zemanovým 228 Kácení máje. Hlavní osobou byla ta největší děvčica. Viz článek Mládež Na Pusté v 50. letech.... na straně 10. Velmi podobnou akci skutečně společně zápisovarská děcka před domem čp. 102. pana Tomáše Hučina. Foto archiv KN

